

[Pürschel.]

almindelige Prisfald. Det vil altsaa sige, at Grønlænderne faar de Varer, de køber deroppe, noget billigere. Samtidig nedsættes Prisen paa Fisken; det vil altsaa sige, at de faar noget mindre for Fisken. Jeg har forklaret, hvorfor man gør det; man gør det, fordi det pædagogiske Moment nu efterhaanden er naaet deroppe: Grønlænderne fisker. Det har været en stor Underskudsforretning for den danske Stat; hvert eneste Pund Fisk, den købte af Grønlænderne, har den givet Penge til paa. Det var særlig katastrofalt, da Fiskepriserne gik overordentlig langt ned. Nu haaber man paa, at Fiskeprisen skal bedre sig noget, saa Underskuddet paa denne Forretning kan blive noget mindre. Det er det, der ligger bagved, og det stemmer aldeles nøjagtigt med, hvad jeg har sagt. Hvis det ærede Medlem ikke forstaar det, saa er det, fordi han overhovedet ikke kender noget til disse Forhold. Og det, det gentager jeg, er ingen Bebrejdelse; det eneste, man kan bebrejde det ærede Medlem, er, at han giver sig til at tale om dem; men det er han jo vel nødt til.

Saa siger det ærede Medlem, at det staar fast, at Danmark udnytter denne Koloni og ikke har andet Formaal. Jeg har paavist, at det staar i Loven, at Formaalet for al Handel i Grønland er at tjene den indfødte Befolknings Interesser. Det er Lovgivningen. Jeg har paa paavist, at Regnskaberne viser, at det er en Underskudsforretning for den danske Stat. Men ikke desto mindre siger det ærede Medlem, at det staar fast, at det er en Udnyttelse af Grønlænderne, og at det er Formaalet. Ja, naar man er indrettet paa den Maade, at man tror paa dette, og oven i Købet tror, at man ogsaa kan faa andre til at tro paa det, saa forstaar jeg, at man kan tale i Timevis.

Til sidst skal jeg sige, at jeg har her et Par Citater, Udtryk for den grønlandske Befolknings Opfattelse af dette Forhold. Da Rigsdagsdelegationen var deroppe sidste Gang, fik vi bl. a. overrakt en Adresse, som var underskrevet af samtlige voksne repartitionsberettigede Grønlændere ved Kolonien Holstensborg og ved en Række Udsteder og Boplads. Heri hedder det bl. a.: at de ønsker ikke, at der skal komme fremmede derop og fiske, og saa siger de:

„Vi vil give os helt og leve sammen med de Danske, som vi hører til, og som har styret os paa en Maade, vi er taknemmelige for. For nu er Tiden kommet, da Danske og Grønlændere maa arbej-

sammen. Vi elsker derfor Danmark som en Moder og ønsker hendes Beskyttelse.“

Og de fortsætter:

„Vi, som underskriver dette Brev, ønsker, at den nuværende danske Styreform beholdes, ønsker ingen Forulempning fra de fremmede til Fiskeri eller paa anden Maade.“

Det er naivt udtrykt, fordi det er skrevet af Grønlændere og af Grønlændere alene. Men det er et oprigtigt Udtryk for, hvad denne Befolkning deroppe føler. I et Møde med Kornokommuneraad siger dette Kommuneraad:

„Vi ønsker ikke Grønland lukket op for fremmede, saa længe Grønlænderne staar saa langt tilbage i Udvikling. De fleste Grønlændere er endnu ude af Stand til at hævde sig overfor fremmede Folk.“

En Mand, der hedder Abraham Abrahamsen siger — og det finder det ærede Medlem maaske ogsaa latterligt:

„Danmark var deres Moder, hvorfra de ventede Hjælpen til Befolkningens Højnelse.“

Jeg har plukket et Par af disse Udtalelser ud for at vise, hvorledes Stemningen er blandt den grønlandske Befolkning overfor det danske Styre, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at han finder ikke en saadan Stemning mod et Styre, hvis dette var et Styre, der udnyttede denne Befolkning og plyndrede den, og hvilke andre Kraftudtryk det ærede Medlem nu vil hente op af den Beholder, hvori han har saa meget af den Slags — jeg skal ikke karakterisere Beholderen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Maa det være mig tilladt at udtrykke, at hele denne Tale absolut ikke ændrer ved, hvad jeg har fremført. Og hvis det ærede Medlem Hr. Pürschel tror, at min Naivitet og min Blaaøjethed er tilstrækkelig til, at jeg skulde fatte Tillid til, hvad der fremføres paa den Maade, saa har det ærede Medlem Hr. Pürschel taget fejl.

Dette med Priserne — vi kan godt komme tilbage til det — staar to Steder i Anmærkningerne til Forslag til Finanslov Sp. 1223; eet Sted staar det om Priserne paa Fisk, som det ærede Medlem Hr. Pürschel henholdt sig til, men de andre to Steder, jeg har citeret, drejer sig om alle Priser, ikke blot om Priserne paa Fisk.

Hvad angaar Underskudsforretningen,